Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
(τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως)

της 30ής Ιανουαρίου 2023*

«Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Έγκριση της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως – Άρθρο 170β του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Αίτηση με την οποία τεκμηριώνεται η σημασία ενός ζητήματος για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης – Έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως»

Στην υπόθεση C-580/22 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε την 1η Σεπτεμβρίου 2022,

bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH, με έδρα τη Βόννη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από την T. Wendt, Rechtsanwalt,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι:

Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO),

προσφεύγον πρωτοδίκως,

Bayerischer Rundfunk, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία),

Hessischer Rundfunk, με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν (Γερμανία),

Mitteldeutscher Rundfunk, με έδρα τη Λειψία (Γερμανία),

Norddeutscher Rundfunk, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία),

Rundfunk Berlin-Brandenburg, με έδρα το Βερολίνο (Γερμανία),

Saarländischer Rundfunk, με έδρα το Saarbrücken (Γερμανία),

Südwestrundfunk, με έδρα το Mainz (Γερμανία),

Westdeutscher Rundfunk Köln, με έδρα την Κολωνία (Γερμανία),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Radio Bremen, με έδρα τη Βρέμη (Γερμανία),

παρεμβαίνοντες πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως)

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen, Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, M. Safjan (εισηγητή) και N. Jääskinen, δικαστές,

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την πρόταση του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα G. Pitruzzella,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με την αίτηση αναιρέσεως, η bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Ιουνίου 2022, bonnanwalt κατά EUIPO – Bayerischer Rundfunk κ.λπ. (tagesschau) (T-83/20, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, EU:T:2022:369), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της για την ακύρωση της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 (υπόθεση R 1487/2019-2), σχετικά με διαδικασία κήρυξης εκπτώσεως από το δικαίωμα επί σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης μεταξύ της bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft και των παρεμβαινόντων πρωτοδίκως.

Επί της αιτήσεως για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως

2 Κατά το άρθρο 58α, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς προηγούμενη έγκριση του Δικαστηρίου, δεν χωρεί εξέταση αιτήσεως αναιρέσεως που ασκείται κατά αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου η οποία αφορά απόφαση ανεξάρτητου τμήματος προσφυγών του EUIPO.

3 Κατά το άρθρο 58α, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, η εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως εγκρίνεται, εν όλω ή εν μέρει, κατά τα προβλεπόμενα λεπτομερώς στον Κανονισμό Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αυτή εγείρει σημαντικό ζήτημα για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης.

4 Κατά το άρθρο 170α, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, στις περιπτώσεις του άρθρου 58α, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού, ο αναιρεσείων επισυνάπτει στο δικόγραφο της αιτήσεως αναιρέσεως αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως στην οποία εκτίθεται το σημαντικό ζήτημα που εγείρει η αναίρεση για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης και στην οποία περιλαμβάνονται όλα τα αναγκαία στοιχεία προκειμένου το Δικαστήριο να είναι σε θέση να αποφανθεί επί της εν λόγω αιτήσεως εγκρίσεως.

5 Κατά το άρθρο 170β, παράγραφοι 1 και 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Δικαστήριο αποφασίζει επί της εν λόγω αιτήσεως το συντομότερο δυνατόν με αιτιολογημένη διάταξη.

Επιχειρήματα της αναιρεσείουσας

6 Προς στήριξη της αιτήσεώς της για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η αίτηση αναιρέσεως που άσκησε εγείρει σημαντικά ζητήματα για την ενότητα, τη συνοχή και την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης.

7 Τούτο ισχύει, κατά την ίδια, όσον αφορά το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, με το οποίο η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε, στις σκέψεις 33 επ. της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι η νομολογία του Δικαστηρίου περί ανεξαρτησίας του δικηγόρου από τον εντολέα του, η οποία απορρέει, μεταξύ άλλων, από την απόφαση της 24ης Μαρτίου 2022, PJ και PC κατά EUIPO (C-529/18 P και C-531/18 P, EU:C:2022:218), εφαρμόζεται και στην περίπτωση που ο εντολέας είναι νομικό πρόσωπο.

8 Επικουρικώς, με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε τουλάχιστον να λάβει υπόψη το γεγονός ότι η διαδικασία κήρυξης εκπτώσεως, όπως προβλέπεται στο άρθρο 63, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1), εξυπηρετεί γενικό συμφέρον, καθώς και ότι το συμφέρον αυτό συμπίπτει με εκείνο κάθε εν δυνάμει εκπροσώπου, οπότε ένας δικηγόρος που εκπροσωπεί αιτούντα την κήρυξη εκπτώσεως ενεργεί και προς το δικό του συμφέρον.

9 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως τίθεται το σημαντικό, κατά την αναιρεσείουσα, ζήτημα εάν το Γενικό Δικαστήριο, προτού απορρίψει προσφυγή ή αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη, υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), να επισημάνει τούτο στον ενδιαφερόμενο διάδικο, ούτως ώστε να του παράσχει τη δυνατότητα να εκπροσωπηθεί δεόντως, σε περίπτωση που τούτο δεν συμβαίνει.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

10 Εισαγωγικώς, πρέπει να τονιστεί ότι στην αναιρεσείουσα απόκειται να τεκμηριώσει ότι τα ζητήματα που εγείρονται με την αίτηση αναιρέσεως είναι σημαντικά για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης (διάταξη της 10ης Δεκεμβρίου 2021, EUIPO κατά The KaiKai Company Jaeger Wivhmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, σκέψη 20 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

11 Επιπλέον, όπως προκύπτει από το άρθρο 58α, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 170α, παράγραφος 1, και το άρθρο 170β, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, η αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου το Δικαστήριο να έχει τη δυνατότητα να αποφανθεί επί της αιτήσεως αυτής και να προσδιορίσει, σε περίπτωση εν μέρει εγκρίσεως, τους λόγους αναιρέσεως ή τα σκέλη των λόγων αναιρέσεως τα οποία θα πρέπει να αφορά το υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως. Πράγματι, δεδομένου ότι ο μηχανισμός της προηγούμενης εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως, που προβλέπεται στο άρθρο 58α του Οργανισμού, αποσκοπεί στον περιορισμό του ελέγχου του Δικαστηρίου μόνο στα ζητήματα που έχουν σημασία για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης, μόνον οι λόγοι αναιρέσεως που εγείρουν τέτοια ζητήματα, την ύπαρξη των οποίων αποδεικνύει ο αναιρεσείων, πρέπει να

εξετάζονται από το Δικαστήριο κατ' αναίρεση (διατάξεις της 10ης Δεκεμβρίου 2021, EUIPO κατά The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, σκέψη 21, και της 16ης Νοεμβρίου 2022, EUIPO κατά Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, σκέψη 24).

12 Επομένως, η αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να παραθέτει σαφώς και επακριβώς τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η αίτηση αναιρέσεως, να προσδιορίζει με την ίδια ακρίβεια και σαφήνεια το νομικό ζήτημα που εγείρει κάθε λόγος αναιρέσεως, να διευκρινίζει αν το ζήτημα αυτό είναι σημαντικό για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης και να εκθέτει ειδικώς τους λόγους για τους οποίους το εν λόγω ζήτημα είναι σημαντικό υπό το πρίσμα του κριτηρίου του οποίου γίνεται επίκληση. Όσον αφορά, ειδικότερα, τους λόγους αναιρέσεως, η αίτηση εγκρίσεως πρέπει να προσδιορίζει τη διάταξη του δικαίου της Ένωσης ή τη νομολογία στην οποία αντιβαίνει η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ή διάταξη, να εκθέτει συνοπτικώς σε τι συνίσταται η πλάνη περί το δίκαιο στην οποία φέρεται να υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο και να επισημαίνει σε ποιον βαθμό η πλάνη αυτή επηρέασε το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ή διάταξη. Όταν η προβαλλόμενη πλάνη περί το δίκαιο απορρέει από παράβαση της νομολογίας, η αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως πρέπει να εκθέτει συνοπτικώς, αλλά σαφώς και επακριβώς, πρώτον, πού έγκειται η προβαλλόμενη αντίφαση, προσδιορίζοντας τόσο τις σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ή διατάξεως κατά των οποίων βάλλει ο αναιρεσείων όσο και τις σκέψεις της αποφάσεως του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου που παραβιάστηκαν, και, δεύτερον, τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους η αντίφαση αυτή εγείρει σημαντικό ζήτημα για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης (διάταξη της 10ης Δεκεμβρίου 2021, EUIPO κατά The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, σκέψη 22 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

13 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι η αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως παραθέτει με ακρίβεια και σαφήνεια τους δύο λόγους αναιρέσεως, οι οποίοι αφορούν, αφενός, εσφαλμένη εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 19, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, αφετέρου, παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη.

14 Δεύτερον, όσον αφορά τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, πρέπει να τονιστεί ότι η αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αίτησης αναιρέσεως εκθέτει επαρκώς κατά νόμον σε τι συνίσταται η προβαλλόμενη πλάνη, η οποία απορρέει από παράβαση της νομολογίας, σε ποιον βαθμό η εν λόγω προβαλλόμενη πλάνη επηρέασε το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη και τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους η πλάνη αυτή, αν αποδειχθεί, εγείρει σημαντικό ζήτημα ως προς την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης. Από την αίτηση προκύπτει ότι η προβαλλόμενη πλάνη έγκειται στο γεγονός ότι η νομολογία που απορρέει από τη σκέψη 81 της απόφασης της 24ης Μαρτίου 2022, PJ και PC κατά EUIPO (C-529/18 P και C-531/18 P, EU:C:2022:218), σύμφωνα με την οποία, στην περίπτωση κατά την οποία ο εντολέας, φυσικό πρόσωπο, είναι ο ίδιος συνεταίρος και ιδρυτικό μέλος δικηγορικού γραφείου και μπορεί, ως εκ τούτου, να ασκεί πραγματικό έλεγχο επί του συνεργάτη, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι υφιστάμενοι δεσμοί μεταξύ του συνεργάτη δικηγόρου και του εντολέα εταίρου θίγουν προδήλως την ανεξαρτησία του δικηγόρου, εφαρμόστηκε, με τις σκέψεις 33 επ. της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, στην περίπτωση της αναιρεσείουσας, η οποία είναι νομικό πρόσωπο. Σύμφωνα με την αίτηση, όμως, αν είχε διαπιστωθεί τέτοια πλάνη, η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου έπρεπε να κριθεί παραδεκτή.

15 Σύμφωνα με το βάρος αποδείξεως που φέρει ο αιτών την έγκριση της εξετάσεως αιτήσεως αναιρέσεως, ο αναιρεσείων πρέπει να τεκμηριώσει ότι, ανεξαρτήτως των νομικών ζητημάτων που προβάλλει με την αίτηση αναιρέσεως, η αίτηση αυτή εγείρει ένα ή περισσότερα σημαντικά ζητήματα για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης, δεδομένου ότι το περιεχόμενο του κριτηρίου αυτού υπερβαίνει το πλαίσιο της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και, εν τέλει, της αιτήσεως αναιρέσεως (διάταξη της 16ης Νοεμβρίου 2022, EUIPO κατά Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, σκέψη 32 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

16 Προς τούτο, πρέπει να αποδεικνύεται τόσο η ύπαρξη όσο και η σπουδαιότητα τέτοιων ζητημάτων, μέσω συγκεκριμένων και ιδιαίτερων στοιχείων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, και όχι απλώς μέσω επιχειρημάτων γενικής φύσεως (διάταξη της 16ης Νοεμβρίου 2022, EUIPO κατά Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

17 Εν προκειμένω, αφενός, η αναιρεσείουσα προσδιορίζει το ζήτημα που εγείρεται με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, το οποίο συνίσταται, κατ' ουσίαν, στο να διαπιστωθεί αν η νομολογία που απορρέει από τη σκέψη 81 της απόφασης της 24ης Μαρτίου 2022, PJ και PC κατά EUIPO (C-529/18 P και C-531/18 P, EU:C:2022:218) σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 19, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνεπάγεται ότι θίγεται προδήλως η ανεξαρτησία του δικηγόρου και στην περίπτωση που ο εντολέας είναι νομικό πρόσωπο του οποίου ο διαχειριστής είναι ο ιδιοκτήτης του δικηγορικού γραφείου που απασχολεί τον δικηγόρο ο οποίος εκπροσωπεί τον εν λόγω εντολέα.

18 Αφετέρου, η αναιρεσείουσα επισημαίνει ότι το νομικό ζήτημα που εγείρεται με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως υπερβαίνει το πλαίσιο του λόγου αυτού, καθόσον η απάντηση στο εν λόγω ζήτημα θα παράσχει οδηγίες σχετικά με τη νομική εκπροσώπηση του εντολέα και, ως εκ τούτου, σχετικά με το παραδεκτό των προσφυγών πολύ πέραν του πεδίου του δικαίου του σήματος. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η αναιρεσείουσα εκθέτει τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους το ζήτημα αυτό είναι σημαντικό για την ενότητα, τη συνοχή και την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης.

19 Τρίτον, όσον αφορά το ζήτημα που εγείρεται με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, διαπιστώνεται ότι η αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αίτησης αναιρέσεως εκθέτει επαρκώς κατά νόμον σε τι συνίσταται η προβαλλόμενη πλάνη η οποία απορρέει από παράβαση της νομολογίας, σε ποιον βαθμό η προβαλλόμενη πλάνη επηρέασε το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη και τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους η πλάνη αυτή, αν αποδειχθεί, εγείρει σημαντικό ζήτημα ως προς την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης.

20 Από την αίτηση αυτή προκύπτει ότι η προβαλλόμενη πλάνη περί το δίκαιο συνίσταται, κατ' ουσίαν, στο γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν ενημέρωσε την αναιρεσείουσα ότι δεν εκπροσωπούνταν δεόντως από δικηγόρο, κατά την έννοια του άρθρου 51, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου και του άρθρου 19, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτε της επέτρεψε να εκπροσωπηθεί δεόντως. Επιπλέον, η αναιρεσείουσα εξηγεί επαρκώς κατά νόμον ότι το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο, πριν κηρύξει απαράδεκτη την προσφυγή της, δεν της παρέσχε τη δυνατότητα να αλλάξει εγκαίρως δικηγόρο, επηρέασε το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη. Πράγματι, σε αντίθετη περίπτωση, η αναιρεσείουσα θα είχε τη δυνατότητα να αποφύγει την απόρριψη της προσφυγής της ως απαράδεκτης.

21 Τέλος, αφενός, η αναιρεσείουσα προσδιορίζει το ζήτημα που εγείρεται με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, το οποίο συνίσταται, κατ' ουσίαν, στο εάν, σε περίπτωση που, κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, ένας διάδικος δεν εκπροσωπείται δεόντως από δικηγόρο κατά την έννοια του άρθρου 51, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 19, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει, εφαρμόζοντας το άρθρο 47 του Χάρτη και προτού εκδώσει απόφαση απορριπτική της προσφυγής, να ενημερώσει σχετικά τον διάδικο αυτόν και να του επιτρέψει να εκπροσωπηθεί δεόντως. Αφετέρου, από την αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως προκύπτει ότι η σημασία της ενδεχόμενης υποχρέωσης του Γενικού Δικαστηρίου να επιτρέψει στον προσφεύγοντα να αλλάξει δικηγόρο προτού διαπιστώσει το απαράδεκτο της προσφυγής του υπερβαίνει το στενό πλαίσιο της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι το ζήτημα αυτό δεν συνδέεται με συγκεκριμένο τομέα του δικαίου της Ένωσης, αλλά αφορά κάθε είδους διαφορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για την οποία απαιτείται εκπροσώπηση από δικηγόρο κατά την έννοια του άρθρου 19, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού αυτού.

22 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που παρέσχε η αναιρεσείουσα, η υπό κρίση αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως τεκμηριώνει επαρκώς κατά νόμον ότι η αίτηση αναιρέσεως εγείρει σημαντικά ζητήματα για την ενότητα, τη συνοχή και την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης.

23 Κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει να εγκριθεί η εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

24 Κατά το άρθρο 170β, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, εφόσον η εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως εγκριθεί, εν όλω ή εν μέρει, υπό το πρίσμα των κριτηρίων του άρθρου 58α, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η διαδικασία συνεχίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 171 έως 190α του Κανονισμού.

25 Δυνάμει του άρθρου 137 του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην κατ' αναίρεση διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, το Δικαστήριο αποφασίζει για τα έξοδα με την απόφαση ή τη διάταξη που περατώνει τη δίκη.

26 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι η εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως εγκρίθηκε, το Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως) διατάσσει:

1) Εγκρίνει την εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)